

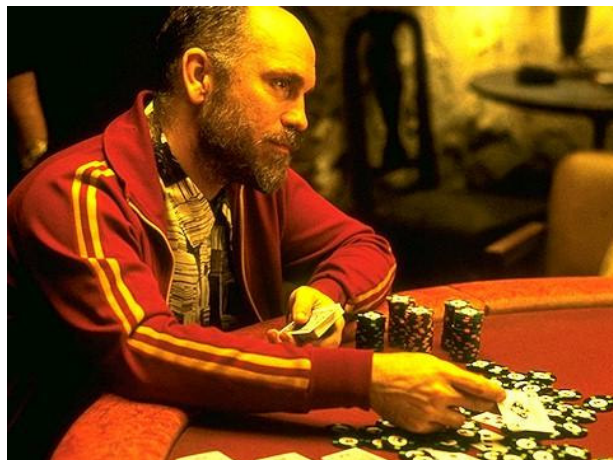
Hallgass az esélyeidre! – Példa a pókerversenyről

2007-06-08

Az ember néha nyomás alatt, tájékozatlanságból, gondolkodási idő hiányában, vagy szerepéből átmenetileg kiesve viszonylag amatőr hibát követ el. Ez így van a pénzügyi piacokon, és így van az olyan kártyajátékokban is, ahol a pszichológiai felkészültségen sok múlik (és a közhiedelemmel ellentétben a szerencsén hosszútávon nagyon kevés). Itt előre is elnézését kérem azon olvasóinktól, akik nem jártasak a pókerben. Ha van idejük, kérem olvassák el az alábbi linken található leírást vagy egyszerűen csak lépjenek túl a következő bekezdésen.

<http://texasholdem poker.blogol.hu/?perm=707054>

Részt vettem a Pénzexpo-n szervezett pókerversenyen. Egy asztalnál tízen játszottak, és eleinte jól haladtam, viszonylag kevés játékban voltam benne, hagytam hogy a versenytársak egymást ejtsék ki a játékból. **Kb. 40 perc után két magas laphoz jutottam, így megadtam az emeléseket**, és vártam, hogy a flop-ban szintén magas lapok jöjjenek, ami egy magas sorhoz, vagy pár(ok)hoz vezetett volna. Szerencsém volt, a flop-ban volt egy J, amiből nekem is volt egy, ráadásul ez volt a legmagasabb lap lent. Hagytam, hogy az agresszíven játszó (voltak bőven az asztalnál) emeljenek, majd én is emeltem, de csak „bizonytalanul”, hogy behozzam őket a csapdába. A turn már nem alakult ilyen szerencsésen: feljött egy tízes, amiből már volt lent egy, így ha valakinek volt a kezében még egy tízes, az egy drill-el simán nyerhette a partit. Egyúttal a sor esélyei drasztikusan csökkentek – bárki számára. Nekem továbbra is a J pár volt a fegyverem, senki sem emelt. A river egy érdektelen lap volt, így a helyzet nem változott. Mivel az előző körben senki sem emelt, és **a kezemben a legmagasabb pár volt, ami csak lehetséges volt** (kivéve ha valakinek a kezében eleve A, K, vagy Q pár volt), ezért az egyetlen lehetőség a megverésemre az volt, ha bárkinek volt a kezében egy tízes (vagy akár kettő...). A meglepetés ekkor következett, a tőlem jobbra ülő játékos zsetonjai nagy részével emelt. **Azonnal én következtem, az ereimben meghűlt a vér, és fogalmam sem volt hogy mennyi időm van dönteni**, mivel életem első pókerversenyén indultam, ráadásul az osztót is beleértve nyolc ember csak rám szegezte a tekintetét (addigra hárman már kiestek). Kb. fél perc tépelődés után bedobtam a lapomat, gondolván, hogy ott van a kezében az a bizonyos tízes. A maradék játékban lévő is ezt tették, így a tőlem jobbra ülő játékos nyerte meg az addigra már igen értékes pot-ot. Ekkor lazán felfedte lapjait, és a sokk még nagyobbá vált. Kezében egy A és K volt, vélhetően sorra játszott, de a river után végleg egyértelművé vált, hogy nincs semmije. **Az emelése szintiszta blöff volt.** Csak annyit kellett volna tennem, hogy megadom az emelését, és a kör végén már én lettem volna a chip leader. Ehelyett zsetonjaim megfogyatkozásával kényelmetlen helyzetbe kerültem és a 15 percenkénti vak emelések miatt viszonylag gyorsan csúsztam lefelé, majd amikor már csak négyen ültek az asztalnál, kiestem.

Később lefuttattam egy szimuláción és kiderült: **76%-os esélyem volt a győzelemre.** A blöff miatti pszichológiai tényezőt persze nem lehet utólag sem kalkulálni, de ez érdemben nem változtat azon, hogy az adott kört nekem kellett volna megnyernem. Az, hogy ezt nem sikerült elérnem, kizárólag azon múlt, hogy **megrettentem egy a leosztást nem befolyásoló eseménytől.**

Lépésem emlékeztet arra a kisbefektetőre, aki megvett egy részvényt, majd nyerő pozícióban idejekorán, sőt esetleg enyhe veszteségben eladta, mondjuk egy elemzés, vagy kevésbé fontos hír hatására (de nem a kockázatkezelés miatt), majd végignézte, ahogy az árfolyam az egekbe emelkedett.

Ha jók az esélyeid, akkor ne ijedj meg, hanem vidd végig az elképzelést. A póker és a tőzsde – tágabb értelemben a befektetések világa – a valószínűségek játéka, no és persze a pszichológiáé. **Ha valaminek a valószínűsége nagy, érdemes megjátszani.** Lehet, hogy az adott „fogadásból” vesztesen szállunk ki, de ha sokszor játszunk meg nagy valószínűséget, egyre jobban fogunk állni, és a nagy számok törvénye a mi oldalunkon van. Rendben van, azért a póker kissé más mint a tőzsde (itt nem sokra mész egy blöffel), de az üzenet ugyanez.

Jogosan merül fel a kérdés, ha elfogadtuk a cikkben írtakat: **hogyan használjuk ezt fel a befektetésekhez vagy a tőzsdéhez?** Nos, itt éppen ugyanez a helyzet. **Ha bármilyen szituációban az esélyek mellett szólnak, tartani kell a pozíciódat,** tartani kell a tétet. Sőt, az emelést sem zárhatjuk ki. Ha az esélyek ellened szólnak, nem szabad belevágni, vagy zárnunk kell a pozíciókat, dobni kell a lapokat (eltekintve szigorúan a póker esetén a jól időzített blöfföktől). Néhány példa:

- Például történelmileg bizonyított tény, hogy a részvények megverik a kockázatmentes befektetések hozamát hosszútávon
- Magasabb kockázat magasabb hozamot hoz.
- Beszűkülés után nagy mozgás jön
- Minden nagy trendet követ korrekció

Honnan lehet tudni, hogy esélyek mellettünk vannak? Erre a kérdésre adott válaszokkal egy egész könyvtárat lehet megtölteni. Amit a technikai elemzés javasol: nézzük meg a múltbéli adatokat, és a historikus statisztika alapján járjunk el. **Ha valamilyen formáció, indikátor a múltban** (minél hosszabb időszoron) **hasonlóan működött, akkor, ha nem is biztos, de valószínű, hogy most is ezt fogja tenni.** Jómagam lassan egy évtizede gyűjtöm erre az adatokat, példákat és készítek analíziseket. Ezzel nem tudom elérni, hogy mindig nyerjek, vagy ha nyerek, akkor mindenképpen hatalmas profithegyeket vigyek haza. Azt viszont igen, hogy a valószínűségek melletttem álljanak, és a „lapjaimat” **csak akkor dobjam el, ha azt tényleg muszáj.**

Faluvégi Balázs
Bridge Wealth Management